

relse nr. 830 af 26. november 1998 om kommunal parkeringskontrol er fastsat regler om den kommunale parkeringskontrolls virksomhed. Det fremgår bl.a., at det i visse tilfælde alene er politiet, som kan pålægge afgifter for overtrædelser af færdselslovens bestemmelser om parkerings- og standsningsforbud.

Det bemærkes, at i dag har Københavns og Frederiksberg Kommuner samt omkring 22 andre kommuner overtaget parkeringskontrollen. I disse kommuner udføres kontrollen således af kontrollører ansat af kommunen. Kommunerne kan etablere et samarbejde om udførelse af kontrollen. Selv om en kommune har overtaget kontrollen, har politiet stadig mulighed for også at foretage parkeringskontrol i kommunen.

b) Forvaltningsloven.

Med hensyn til spørgsmålet om partshøring i forhold til pålæggelse af standsnings- og parkeringsafgifter fremgår det af forvaltningslovens § 19, at såfremt en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Partshøringspligten gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for vedkommende og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Da pålæggelse af en sådan afgift er til ugunst for en trafikant, og da de konstaterede fakta om en overtrædelse er af væsentlig betydning for afgørelsen, betyder det, at der skal foretages partshøring, inden der træffes afgørelse.

Det bemærkes, at partshøringspligten består, selv om parten kender de pågældende oplysninger. Formålet med bestemmelsen er, at der gives parten mulighed for at kommentere, supplere eller korrigere oplysninger, som den pågældende ikke har tænkt nærmere over, fordi vedkommende ikke har været bekendt med, at oplysningerne indgik i myndighedens beslutningsgrundlag i sagen.

Partshøringen skal iværksættes, inden myndigheden træffer afgørelse i sagen.

Der består en række undtagelser fra partshøringspligten. Partshøringspligten gælder bl.a. ikke, såfremt en række nærmere betingelser er opfyldt, f.eks. at det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag.

3. Praksis

Det bemærkes, at politiet på årsbasis pålægger ca. 115.000 standsnings- eller parkeringsafgifter. Københavns Kommune pålægger årligt ca. 250.000 afgifter, mens Frederiksberg Kommune årligt pålægger ca. 23.000 afgifter, og Århus Kommune pålægger ca. 23.000 afgifter årligt. For de øvrige kommuner har Kommunernes Landsforening anslået, at der på årsbasis pålægges ca. 72.000 afgifter. Der er således tale om op imod en halv mio. afgørelser på årsbasis.

I praksis anbringes en girooprævning på det køretøj, som er anbragt i strid med bestemmelserne om standsning og parkering. Oprævningen indeholder oplysninger om, hvilke bestemmelser der er overtrådt. Endvidere indeholder oprævningen en klagevejledning, det vil sige en vejledning om muligheden for at fremføre indsigelser over for kommunen eller politiet. Selv om oprævningen måtte bortkomme, er der sket pålæggelse af en afgift. Samme forhold gør sig gældende, selv om føreren nægter at modtage pålægget. En afgift kan derimod ikke pålægges efter, at den ulovlige standsning eller parkering er bragt til ophør.

Som tidligere anført er der hidtil ikke foretaget partshøring i forbindelse med pålæggelse af standsnings- og parkeringsafgifter. Det er utvivlsomt, at den manglende partshøring er historisk betinget. Afgifterne blev indført i 1971 i stedet for bøder, mens forvaltningsloven først trådte i kraft i 1987, det vil sige 16 år efter fastlæggelsen af systemet med pålæggelse af afgifter for overtrædelse af bestemmelser om standsning og parkering.

Trafikministeriet fik imidlertid i sommeren 2000 en henvendelse fra Folketingets Ombudsmand i anledning af en konkret klage over en pålagt parkeringsafgift. Ombudsmanden anførte i den forbindelse, at pålæggelse af en parkeringsafgift er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, at der forud for pålæggelse af en parkeringsafgift skal foretages partshøring efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, at partshøringen efter ombudsmandens opfattelse ikke kan undlades med henvisning til undtagelsesbestemmelserne i forvaltningslovens § 19, stk. 2, samt at bemyndigelsesbestemmelsen i forvaltningslovens § 19, stk. 3, ikke er anvendelig. Efter en drøftelse med de berørte myndigheder oplyste ombudsmanden over for klageren, at myndighederne nu ville overveje, om spørgsmålet om partshøring skulle søges løst ad lovgivningens vej eller rent administrativt.

Ifølge oplysninger fra kommunerne klager mellem 2% og 11% af de personer, som bliver pålagt en afgift, over afgørelsen. Det er oplyst, at mellem 10% og om-